

[Ole M. Nielsen]

finde ud af, om det er 775 mio. kr. eller 1,7 mia. kr., Venstre vil spare, men det er noget med, at flygtningeudgifterne – som der set ud fra Venstres synspunkt generelt skal spares på – skal tages fra Miljø- og Katastrofefonden. Men besparelserne omfatter både Miljø- og Katastrofefonden og den multilaterale bistand, og når det er tilfældet, er det ikke let at gennemføre, når vi også skal leve op til indgåede internationale forpligtelser. Det er helt i modstrid med den enighed, der demonstreredes her i Folketinget ved opbakningen om FN i debatten for en måneds tid siden.

Venstre og De Konservative vil meget gerne have flere af pengene tilbage som ordrer til dansk industri, og det vil vi også. Men vi vil først og fremmest udvælge projekter efter den nytte, de gør på stedet, og når det angår ulandsstøtten og Øststøtten, vil vi naturligvis være med til at se på, om pengene udnyttes ordentligt.

Afskaffelse af CO₂-afgiften var en anden af Venstres og De Konservatives for os helt uacceptable ideer. Vi skal gå foran på miljø- og energiområderne her i Danmark. Det er ikke rigtigt, som det blev sagt i går, at de andre EU-lande griner ad os. De beundrer os og misunder os, og skulle nogen grine, kommer vi til at le sidst; og det er som bekendt bedst. Vi i den rige verden skal til at indrette os på en anden og mere ansvarlig måde, så det er godt at komme først med at øve sig i det.

Som sagt havde vi gerne set Venstres og De Konservatives deltagelse, men omvendt forstår vi nok også behovet for valgpromovering. Men pas nu på ikke at undervurdere vælgerne.

Fra SF var der faktisk mange gode forslag, men de havde bare alle sammen den fejl, at de kostede penge. Vi anerkender på mange områder SF's holdninger, men SF's finansieringsforslag var enten kunstige eller uacceptable, altså af bogholderiteknisk karakter eller f.eks. en nedskæring af hele forsvarsbudgettet på 20 pct. Hvis vi overhovedet skal have et forsvar, kan det ikke være mindre end nu, og det ser desværre ud til, at der bliver noget at bruge det til.

Finansloven for 1994 er udtryk for, at mange har hjælp behov, og at der er behov for at skubbe på for at få noget i gang. Vi så hellere, at flere kunne klare sig selv, men sådan er det ikke. Vi tror på, at finansloven er med til at

hjælpe os både igennem og over en lavkonjunktur, og der er meget, der tyder på, at vi er lidt bedre på vej end mange af de lande, vi kan sammenligne os med.

Vi skal passe på, at de mange tiltag, vi tager for at komme gennem den vanskelige tid, ikke bliver vedvarende ordninger. Vi ved, at etablerede ordninger og bureaukratier er utrolig svære at komme af med igen, og Kristeligt Folkeparti vil gerne være med til at fjerne nogle tiltag igen, når det hele går lidt mere af sig selv.

Med de forudsætninger, vi har i Danmark, må vi ikke bruge alle ressourcer på os selv. Vi har et ansvar for den del af verden, der har det betydelig ringere end os. Det gælder de tidligere kommunistiske lande i Europa, det gælder de egentlige ulande, og det gælder områderne omkring Middelhavet. Der er behov for hjælp af forskellig karakter, og det er vigtigt og nyttigt for os selv at tage det ansvar op. Vi skal gøre det, fordi vi har et ansvar for de andre, og vi skal gøre det for at hjælpe og udvikle os selv. Det er utrolig naivt at tro, at vi skal klare vore egne problemer, før vi kan hjælpe andre, for så enkelt er verden og vi mennesker ikke indrettet.

Vi skal ikke regne med større realforbrug i de kommende år, og vi kan og skal ikke konkurrere på prisen med de lande, der er på vej op. Når vi skal dele med dem, betyder det, at vi skal overlade dem arbejdspladser, og også derfor er det vigtigt, at vi stadig dygtiggør os, så vi kan sælge noget, de andre ikke har, nemlig viden, systemer og højtudviklede produkter af helt unik kvalitet.

Afslutningsvis vil jeg sige, at 55 mia. kr. i underskud naturligvis er helt uantageligt. Det må aldrig ske mere, og vi tror også på, at det går den anden vej nu. Budgettet holder – det tyder de seneste tal på, kurven er faktisk knækket – og den borgerlige opposition har ikke med sin negative kritik af regeringens politik kunnet forhindre opsvinget i at presse sig på, kun ud-sætte det. Det er helt oplagt, at den stadige negative omtale af regeringens politik har påvirket udviklingen i negativ retning, men det var også, hvad man ønskede. Der har allerede for flere måneder siden været harceleret over, at regeringen ikke havde opnået nogen resultater i sin første tid, men man kunne vel ikke forlange, at de store tiltag – skatte- og arbejdsmarkedsreformen – skulle kunne virke, før de træ-